

tilfredsstillet, og jeg skal hermed tillade mig paa det bedste at anbefale dette Forslag til det høje Tings velvillige Prøvelse og til Vedtagelse.

Første Næstformand (*K. M. Klausen*): Eksemplarer af de fremsatte Forslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven.

Valgt blev: *Carl Sørensen, Clausager, Jensen (Broby), Hedelund, Hans Jacob Sørensen, J. P. Jensen, K. M. Klausen, Vilhelm Rasmussen, Olufson, Bording, Fibiger, Ulrich, Raffnsøe, Kr. Pedersen og H. C. Hansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Bestemmelser om Kystfredning i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1331).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 2601) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2897).

Sagen sattes til Forhandling.

Søgaard: Ved Sygekasseloven, saaledes som den blev ændret ved Loven af 20. Juni 1921, blev det fastsat, at Revision af Loven skulde finde Sted i Rigsdagssamlingen 1923—24. Den højtærede Indenrigsminister foreslaar nu efter Indstilling af Sygekassenævnet og Sygekasseinspektøren, at denne Revision skal udsættes til næste Rigsdagssamling. Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde dette Forslag.

Jeg finder Anledning til at takke Indenrigsministeren, fordi han i sidste Rigsdagssamling, da saa mange Nedskaerlinger fandt Sted, lod Sygekassernes Tilskud forblive urørt. Efter min Mening er det en af de Ting, som vi sidst skal skære ned. En Nedskaering af Tilskuddet til vore Sygekasser vil komme til at gaa ud over de fattigste Sygekassemedlemmer og sandsynligvis nøde dem til at gaa ud af Sygekasserne, og det vil efter min Mening være meget uheldigt socialt set. Paa Grund af de mange nye Opgaver, Sygekasserne har taget op, og den stærke Stigning af deres Udgifter er Medlemskontingentet i Sygekasserne naaet op til en saadan Højde, at vi efter min Formening er ved Grænsen af det, som de mindst bemidlede Sygekassemedlemmer kan bære. Jeg skal i denne Forbindelse nævne nogle Tal. Der blev i Medlemsbidrag af Sygekassemedlemmer betalt: i 1918 9,7 Mill. Kr., i 1919 11,9 Mill. Kr., i 1920 17,3 Mill. Kr., i 1921 22,6 Mill. Kr. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at Statstilskuddet udgjorde i sidste Finansaar 12 1/2 Mill. Kr., saa naar der bliver talt om, at Statstilskuddet til vore Sygekasser vokser stærkt, hvilket er rigtigt, maa man huske paa, at Medlemmerne betaler i Bidrag omtrent det dobbelte af, hvad Statskassen yder i Tilskud. Medlemskontingentet er steget langt stærkere end Medlemstallet, thi medens Medlemsbidraget i Aarene fra 1918 til 1922 er steget med 134 pCt., er Medlemstallet kun steget med ca. 17 pCt., nemlig fra 1 136 181 til 1 343 646. Det vilde socialt, økonomisk og moralsk set være en Ulykke, om de fattigste blev tvunget ud af vore Sygekasser ved, at Statsbidraget blev nedsat, og ved, at Medlemsbidraget da selv-